

Výroční zpráva o dodržování lidských práv ve světě za rok 2008

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 7. května 2009 o výroční zprávě o lidských právech ve světě v roce 2008 a politice EU v této oblasti (2008/2336(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na desátou výroční zprávu EU o lidských právech (2008) (dokument Rady 14146/1/2008),
- s ohledem na články 3, 6, 11, 13 a 19 Smlouvy o Evropské unii a články 177 a 300 Smlouvy o ES,
- s ohledem na Všeobecnou deklaraci lidských práv a veškeré příslušné mezinárodní nástroje v oblasti lidských práv¹,
- s ohledem na Chartu OSN,
- s ohledem na veškeré úmluvy OSN o lidských právech a opční protokoly k těmto úmluvám,
- s ohledem na regionální nástroje v oblasti lidských práv, zejména na Africkou chartu lidských práv a práv národů, opční protokol o právech žen v Africe, Americkou úmluvu o lidských právech a Arabskou chartu lidských práv,
- s ohledem na své usnesení ze dne 15. ledna 2009 o situaci v pásmu Gazy² a na závěry Rady ve složení pro obecné záležitosti a vnější vztahy ze dne 27. ledna 2009 o mírovém procesu na Blízkém východě,
- s ohledem na Římský statut Mezinárodního trestního soudu (ICC), který vstoupil v platnost 1. července 2002, a na usnesení Parlamentu vztahující se k ICC³,
- s ohledem na Úmluvu Rady Evropy o opatřeních proti obchodování s lidmi a na plán EU týkající se osvědčených postupů, norem a způsobů práce pro boj proti obchodu s lidmi a jeho předcházení⁴ z roku 2005,
- s ohledem na protokol č.13 k Evropské úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod týkající se zrušení trestu smrti za všech okolností,
- s ohledem na Úmluvu OSN proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu

¹ Pro všechny příslušné základní texty, viz tabulka uvedená v příloze III ke zprávě Výboru pro zahraniční věci A6-0128/2007.

² Přijaté texty, P6_TA(2009)0025.

³ Úř. věst. C 379, 7.12.1998, s. 265; Úř. věst. C 262, 18.9.2001, s. 262; Úř. věst. C 293 E, 28.11.2002, s. 88; Úř. věst. C 271 E, 12.11.2003, s. 576; Přijaté texty dne 22. května 2008, P6_TA(2008)0238; Přijaté texty dne 21. října 2008 P6_TA(2008)0496.

⁴ Úř. věst. C 311, 9.12.2005, s. 1.

zacházení nebo trestání (úmluva proti mučení),

- s ohledem na Úmluvu OSN o právech dítěte,
- s ohledem na Úmluvu OSN o odstranění všech forem diskriminace žen a příslušný opční protokol,
- s ohledem na Listinu základních práv Evropské unie¹,
- s ohledem na dohodu o partnerství AKT-ES a její změnu²,
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1889/2006 ze dne 20. prosince 2006 o zřízení nástroje pro financování podpory demokracie a lidských práv ve světě³ (Evropský nástroj pro demokracii a lidská práva, EIDHR),
- s ohledem na svá předchozí usnesení o lidských právech ve světě,
- s ohledem na svá usnesení přijatá ve dnech 7. června 2007⁴ a 21. února 2008⁵ o pátém a sedmém zasedání Rady OSN pro lidská práva (UNHRC) a o výsledcích jejího jednání,
- s ohledem na své usnesení ze dne 14. února 2006 o doložce o lidských právech a demokracii v dohodách Evropské unie⁶,
- s ohledem na svá usnesení ze dne 1. února 2007⁷ a 26. dubna 2007⁸ o iniciativě na podporu všeobecného moratoria k trestu smrti a na rezoluci č. 62/149 přijatou dne 18. prosince 2007 Valným shromážděním OSN o celosvětovém moratoriu na výkon trestu smrti,
- s ohledem na své usnesení ze dne 20. září 2001 o mrzačení ženských pohlavních orgánů⁹, které potvrzuje, že jakákoli forma a míra tohoto mrzačení je násilným činem spáchaným na ženách a představuje porušení jejich základních práv,
- s ohledem na své usnesení ze dne 6. září 2007 o fungování dialogů a konzultací se třetími zeměmi v oblasti lidských práv¹⁰, včetně práv žen, jimž se mají výslovně věnovat veškeré dialogy o lidských právech,
- s ohledem na své usnesení ze dne 4. září 2008 o hodnocení sankcí Evropské unie udělovaných v rámci opatření a politiky EU v oblasti lidských práv¹¹,
- s ohledem na své usnesení ze dne 16. ledna 2008 nazvané „Směrem ke strategii EU

¹ Úř. věst. C 303, 14.12.2007, s. 1.

² Úř. věst. L 317, 15.12.2000, s. 3; Úř. věst. L 209, 11.8.2005, s. 27.

³ Úř. věst. L 386, 29.12.2006, s. 1.

⁴ Úř. věst. C 125 E, 22.5.2008, s. 220.

⁵ Přijaté texty, P6_TA(2008)0065.

⁶ Úř. věst. C 290 E, 29.11.2006, s. 107.

⁷ Úř. věst. C 250 E, 25.10.2007, s. 91.

⁸ Úř. věst. C 74 E, 20.3.2008, s. 775.

⁹ Úř. věst. C 77 E, 28.3.2002, s. 126.

¹⁰ Úř. věst. C 187 E, 24.7.2008, s. 214.

¹¹ Přijaté texty, P6_TA(2008)0405.

- o právech dítěte¹,
- s ohledem na své usnesení ze dne 6. července 2006 o svobodě projevu na internetu²,
 - s ohledem na veškerá usnesení o naléhavých případech porušování lidských práv, demokracie a právního státu, která Parlament přijal,
 - s ohledem na diskuzní fórum nevládních organizací EU o lidských právech, které se konalo v Lisabonu v prosinci 2007,
 - s ohledem na Úmluvu OSN o právech zdravotně postižených osob, která byla podepsána Evropským společenstvím a většinou jeho členských států dne 30. března 2007 a která ukládá povinnost začlenit zájmy a problémy zdravotně postižených osob do aktivit v oblasti lidských práv zaměřených na třetí země,
 - s ohledem na Deklaraci OSN o zastáncích lidských práv a činnost zvláštního zástupce generálního tajemníka OSN pro situaci ochránců lidských práv,
 - s ohledem na Mezinárodní úmluvu o ochraně všech osob před násilným zmizením přijatou v prosinci 2006,
 - s ohledem na obecné zásady Evropské unie na podporu dodržování mezinárodního humanitárního práva³, obecné zásady týkající se dětí a ozbrojených konfliktů, ochránců lidských práv, jakož i trestu smrti, mučení a jiného krutého, nelidského či ponižujícího zacházení, obecné zásady pro dialogy se třetími zeměmi o lidských právech, prosazování a ochranu práv dítěte, násilí proti ženám a boj proti všem formám diskriminace žen,
 - s ohledem na své usnesení ze dne 8. května 2008 o volebních pozorovatelských misích EU: cíle, postupy a budoucí výzvy⁴,
 - s ohledem na své usnesení ze dne 14. ledna 2009 o vývoji Rady OSN pro lidská práva, včetně úlohy EU⁵,
 - s ohledem na článek 45 a čl. 112 odst. 2 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro zahraniční věci (A6-0264/2009),
- A. vzhledem k tomu, že lidská práva a jejich ochrana závisejí na uznání důstojnosti lidské bytosti; vzhledem k tomu, že v této souvislosti je třeba připomenout, že úvodní slova Všeobecné deklarace lidských práv jsou: „uznání přirozené důstojnosti a rovných a nezcizitelných práv všech členů lidské rodiny je základem svobody, spravedlnosti a míru ve světě“,
- B. vzhledem k tomu, že spravedlnost, svoboda, demokracie a právní stát vycházejí ze skutečného uznání důstojnosti lidské bytosti, a vzhledem k tomu, že toto uznání je základem všech lidských práv,

¹ Úř. věst. C 41 E, 19.2.2009, s. 24.

² Úř. věst. C 303 E, 13.12.2006, s. 879.

³ Úř. věst. C 327, 23.12.2005, s. 4.

⁴ *Přijaté texty*, P6_TA(2008)0194.

⁵ *Přijaté texty*, P6_TA(2009)0021.

- C. vzhledem k tomu, že desátá výroční zpráva Evropské unie o lidských právech za rok 2008, kterou vypracovaly Rada a Komise, poskytuje obecný přehled činnosti institucí EU, pokud jde o lidská práva v rámci Evropské unie i mimo ni,
- D. vzhledem k tomu, že cílem tohoto usnesení je prověřit a zhodnotit činnosti Komise, Rady a Parlamentu v oblasti lidských práv a ve zvláštních případech je podrobit konstruktivní kritice,
- E. vzhledem k tomu, že vnitřní situace v oblasti lidských práv v EU má přímý vliv na její věrohodnost a schopnost provádět účinnou zahraniční politiku v této oblasti,
- F. vzhledem k tomu, že je třeba věnovat více pozornosti dodržování základních lidských práv, zejména práv politických, při projednávání a provádění dvojstranných nebo regionálních obchodních dohod, a to i takových, které jsou uzavírány s důležitými obchodními partnery,
- G. vzhledem k tomu, že je třeba respektovat doložku o lidských právech obsaženou ve smlouvách uzavřených mezi Evropskou unií a jejími partnery ve třetích zemích,
- H. vzhledem k tomu, že prosazování lidských práv je v mnoha oblastech světa stále ohroženo, neboť porušování lidských práv je nevyhnutelně spojeno se snahou těch, kdo se tohoto porušování dopouštějí, snížit dopad každé politiky usilující o jejich prosazování, a to především v zemích, kde porušování lidských práv umožňuje udržovat nedemokratickou vládu u moci,
 - 1. domnívá se, že EU musí směřovat ke koherentní a jednotné politice uplatňování a prosazování lidských práv ve světě, a zdůrazňuje, že je nutné tuto politiku provádět účinněji;
 - 2. znovu opakuje své přesvědčení, že má-li společná zahraniční a bezpečnostní politika EU zlepšit prosazování lidských práv, je nezbytné ji posílit a zajistit, aby se prosazování lidských práv, které je jedním z hlavních cílů této politiky, jak stanoví článek 11 Smlouvy o EU, provádělo důsledně v rámci dialogu EU a institucionálních vztahů se všemi zeměmi světa;
 - 3. vyzývá Radu a Komisi, aby vynaložily větší úsilí ke zlepšení schopnosti Evropské unie rychle reagovat na porušování lidských práv třetími zeměmi; zdůrazňuje klíčovou úlohu EU v oblasti lidských práv v současném světě a s tím spojená vyšší očekávání; požaduje společnou politiku EU v oblasti dodržování lidských práv jak v rámci její vnější politiky, tak na jejím území;
 - 4. žádá, aby se důsledně dohlíželo na dodržování doložky o lidských právech v dohodách mezi Evropskou unií a třetími zeměmi a na systematické začlenění této doložky do budoucích dohod; zdůrazňuje, že by se doložka o lidských právech měla z důvodu své zásadní povahy uplatnit na veškerá ustanovení dohody; znovu opakuje svou výzvu k systematickému doplnění této doložky o mechanismus skutečného prosazování;

Výroční zpráva Evropské unie o lidských právech za rok 2008

- 5. zdůrazňuje význam výroční zprávy Evropské unie o lidských právech spočívající v analýze a hodnocení politiky Evropské unie v oblasti lidských práv a bere na vědomí, že

činností orgánů EU v této oblasti bylo dosaženo pokroku;

6. znovu opakuje svůj požadavek, aby bylo pro účely hodnocení politik k dispozici více kvalitnějších informací a aby byly předloženy návrhy prvků a pokynů pro zlepšení obecného přístupu, pro snížení případných rozporů a pro přizpůsobení politických priorit podle jednotlivých zemí v zájmu přijetí strategie dané země pro lidská práva nebo alespoň kapitoly o lidských právech ve strategických dokumentech země; znovu opakuje svou žádost o pravidelné hodnocení uplatňování politik, nástrojů a iniciativ Evropské unie v oblasti lidských práv ve třetích zemích a jejich výsledků; vyzývá Radu a Komisi, aby vypracovaly konkrétní měřitelné ukazatele a parametry pro měření účinnosti uvedených politik;
7. vítá skutečnost, že 4. listopadu 2008 byla na schůzi podvýboru EP pro lidská práva veřejně představena zpráva Rady a Komise za rok 2008, což je rok, kdy si připomínáme 60. výročí deklarace lidských práv vyhlášené dne 10. prosince 1948, a že tato zpráva byla představena na plenárním zasedání v den, kdy byla čínskému politickému aktivistovi Chu Ťiovi udělena Sacharovova cena za svobodu myšlení;
8. znovu vyzývá Radu a Komisi, aby určily „země vyžadující zvláštní pozornost“, ve kterých je prosazování lidských práv zvláště obtížné, a země, ve kterých jsou lidská práva porušována, a k tomuto účelu vyvinuly kritéria pro hodnocení zemí porovnáním toho, jak dodržují lidská práva, což by umožnilo stanovit specifické politické priority;
9. žádá Radu a Komisi, aby při zveřejňování své výroční zprávy o lidských právech vyvinuly maximální úsilí a zajistily, aby byla zpřístupněna co nejširší veřejnosti; žádá rovněž, aby se uspořádaly veřejné informační kampaně, které by umožnily více zviditelnit úlohu Evropské unie v této oblasti;
10. žádá Radu a Komisi, aby uskutečňovaly pravidelné studie, které by analyzovaly sociální dopad činnosti Evropské unie v oblasti lidských práv a informovanost společnosti o této činnosti;
11. domnívá se, že zpráva dokazuje, že ačkoli byly v některých členských státech provedeny průzkumy, Evropská unie neprovedla hodnocení postupů členských států, pokud jde o politiku vlády USA v rámci boje proti terorismu během funkčního období prezidenta George Bushe;
12. v souladu s usnesením, které v dubnu 2008 jednomyslně přijal peruánský kongres, vyzývá Radu, aby zvažila zařazení Revolučního hnutí Túpac Amaru (MRTA) na evropský seznam teroristických organizací;
13. zdůrazňuje, že politika v oblasti přistěhovalectví představuje pro široké vrstvy veřejného mínění ve světě zkušební kámen věrohodnosti vnější činnosti Evropské unie v oblasti lidských práv;

Působení Rady a Komise v oblasti lidských práv na mezinárodních fórech

14. domnívá se, že kvantitativní a kvalitativní zlepšení sekretariátu Rady pro lidská práva by Evropské unii umožnilo ve vnější politice EU dále zviditelnit její úlohu při prosazování lidských práv a jejich dodržování; očekává, že vstoupí-li Lisabonská smlouva v platnost, jmenování vysokého představitele pro společnou zahraniční a bezpečnostní politiku, který

bude zároveň místopředsedou Komise, posílí významným způsobem soulad a efektivitu EU v této oblasti;

15. s ohledem na důležitost otázek lidských práv v konfliktních a post-konfliktních oblastech považuje za nezbytné, aby všichni zvláštní zástupci Evropské unie měli v budoucnu mandát, který konkrétně zahrnuje podporu a zajištění dodržování lidských práv;
16. znovu opakuje svou žádost, aby Komise vybídla členské státy Evropské unie a třetí země, se kterými probíhají jednání o budoucím přistoupení nebo o posílení vztahů, aby podepsaly a ratifikovaly všechny stěžejní úmluvy OSN a Rady Evropy v oblasti lidských práv a jejich opční protokoly a spolupracovaly s mezinárodními postupy a mechanismy na ochranu lidských práv; vyzývá zejména k uzavření rámcové dohody mezi Evropskou unií a UNHCR ve snaze podpořit ratifikaci a provádění úmluv OSN všemi členskými státy;
17. vyzývá Radu a Komisi, aby pokračovaly ve svém energickém úsilí zaměřeném na podporu všeobecné ratifikace Římského statutu a na přijetí nezbytných vnitrostátních prováděcích právních předpisů v souladu se společným postojem Rady 2003/444/SZBP ze dne 16. června 2003 o Mezinárodním trestním soudu¹ a aby akční plán 2004 na tento společný postoj navázal; žádá, aby se snahy tohoto typu dále zaměřily na ratifikaci a uplatňování dohody o výsadách a imunitách Mezinárodního trestního soudu, která je důležitým prováděcím nástrojem soudu; vítá skutečnost, že poté, co Madagaskar, Cookovy ostrovy a Surinam ratifikovaly v roce 2008 Římský statut, dosáhl celkový počet smluvních stran v červenci 2008 108 zemí; žádá Českou republiku, která je nyní jediným členským státem Evropské unie, jenž dosud Římský statut neratifikoval, aby tak neprodleně učinila²; vyzývá Rumunsko, aby vypovědělo svou dvoustrannou dohodu o imunitě se Spojenými státy americkými;
18. žádá, aby všechna předsednictví EU zvýšila význam spolupráce s Mezinárodním trestním soudem na všech summitech EU a v dialogu se třetími zeměmi, včetně summitu EU-Rusko a dialogů mezi EU a Čínou, a naléhá na všechny členské státy EU, aby posílily spolupráci s tímto soudem a uzavřely dvoustranné dohody o výkonu trestů a o ochraně svědků a obětí; dále uznává dohodu o spolupráci a podpoře mezi EU a Mezinárodním trestním soudem a na jejím základě vyzývá Evropskou unii a její členské státy, aby poskytly tomuto soudu v projednávaných věcech veškerou nezbytnou podporu, včetně tzv. „field support“; v tomto rámci vítá pomoc Belgie a Portugalska při zatčení Jean-Pierra Bemby a jeho předání Mezinárodnímu trestnímu soudu v květnu roku 2008;

¹ Úř. věst. L 150, 18.6.2003, s. 67.

² K 18. července 2008 Římský statut neratifikovalo zatím 85 zemí: Alžírsko, Angola, Arménie, Ázerbájdžán, Bahamy, Bahrajn, Bangladéš, Bělorusko, Bhútán, Brunej, Česká republika, Čína, Egypt, Federativní státy Mikronésie, Filipíny, Chile, Jemen, Kamerun, Kapverdy, Korejská lidově demokratická republika, Kuba, Eritrea, Etiopie, Grenada, Guatemala, Guinea-Bissau, Haiti, Indie, Indonésie, Írán, Irák, Izrael, Jamajka, Katar, Kazachstán, Kiribati, Kuvajt, Kyrgyzstán, Laos, Libanon, Libye, Malajsie, Maledivy, Mauritanie, Moldavsko, Monako, Maroko, Mosambik, Myanmar/Barma, Nepál, Nikaragua, Omán, Pákistán, Palau, Papua-Nová Guinea, Pobřeží slonoviny, Rovníková Guinea, Ruská federace, Rwanda, Svatá Lucie, Salvador, Saúdská Arábie, Seychely, Singapur, Somálsko, Spojené státy americké, Spojené arabské emiráty, Srí Lanka, Súdán, Svazijsko, Svatý Tomáš a Princův ostrov, Sýrie, Šalamounovy ostrovy, Thajsko, Togo, Tonga, Tunisko, Turecko, Turkmenistán, Tuvalu, Ukrajina, Uzbekistán, Vanuatu, Vietnam, Zimbabwe.

19. žádá, aby Evropské společenství a jeho členské státy okamžitě ratifikovaly Úmluvu OSN o právech zdravotně postižených osob; trvá na tom, že opční protokol k úmluvě by měl být chápán jako její nedílná součást, a žádá současné přistoupení jak k úmluvě, tak k protokolu¹;
20. zdůrazňuje, že je třeba dále posílit aktivní zapojení Evropské unie a jejích členských států do otázek lidských práv a demokracie, pokud jde o jejich účast na různých mezinárodních fórech v roce 2009, včetně práce Rady OSN pro lidská práva, Valného shromáždění OSN, Ministerské rady Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě (OBSE) a Rady Evropy;
21. vítá uspořádání konference ochránců lidských práv financované EIDHR, která se uskutečnila v Evropském parlamentu v Bruselu ve dnech 7.–8. října 2008 jako rozsáhlá interinstitucionální iniciativa, Parlamentu, Komise a OSN u příležitosti 60. výročí Všeobecné deklarace lidských práv;
22. vítá spolupráci mezi Evropskou unií a Radou Evropy, která probíhá v rámci memoranda o porozumění, jež bylo podepsáno v květnu roku 2007; vítá skutečnost, že ve dnech 23. října 2007 a 10. března 2008 byla uskutečněna čtyřstranná setkání mezi předsednictvím EU, Komisí, generálním tajemníkem Rady Evropy a předsedou Výboru ministrů Rady Evropy; znovu potvrzuje, že je důležité dále prosazovat spolupráci v oblasti lidských práv, právní stát a pluralitní demokracii, které představují sdílené hodnoty obou těchto organizací a všech členských států EU;
23. vítá dohodu podepsanou dne 18. června 2008 mezi Komisí a Radou Evropy o spolupráci v Agentuře EU pro základní práva; poukazuje na to, že dohoda zahrnuje ustanovení o pořádání pravidelných zasedání, o výměně informací a o koordinaci činnosti;
24. vítá skutečnost, že na diplomatické konferenci v Dublinu, která se konala ve dnech 19.–30. května 2008, byla přijata Úmluva o kazetové municí; je znepokojen tím, že na konferenci v Oslo, která se konala dne 3. prosince 2008, nepodepsaly smlouvu všechny členské státy Evropské unie, a žádá je, aby tak co nejdříve učinily²; konstatuje, že úmluva s okamžitou platností a bez výjimek zakazuje veškerou kazetovou municí, která způsobuje civilnímu obyvatelstvu nepřijatelnou újmu;
25. vítá spolupráci Srbska při zatčení Radovana Karadžiče a jeho předání Mezinárodnímu trestnímu tribunálu pro bývalou Jugoslávii (ICTY); bere se znepokojením na vědomí, že Ratko Mladić a Goran Hadžić zůstávají na svobodě a nebyli předáni ICTY; v této souvislosti vyzývá srbské orgány, aby zajistily plnou spolupráci s ICTY, která by měla vést k zatčení a předání všech zbývajících obžalovaných, aby se tak otevřela cesta k ratifikaci Dohody o stabilizaci a přidružení;
26. naléhavě žádá všechny členské státy, aby plně spolupracovaly v rámci mezinárodních mechanismů trestního soudnictví a zejména při předávání uprchlých osob spravedlnosti; bere se značným znepokojením na vědomí, že Súdán stále nezatkl a nepředal Mezinárodnímu trestnímu soudu Ahmada Muhammada Hárúna (dále jen „Ahmad

¹ K listopadu 2008 ratifikovaly jak úmluvu, tak opční protokol tyto země: Rakousko, Maďarsko, Slovinsko a Španělsko.

² Mezi členské státy EU, které doposud úmluvu nepodepsaly, patří: Estonsko, Finsko, Kypr, Litva, Lotyšsko, Polsko, Rumunsko, Slovensko a Řecko.

Hárún“) a Aliho Muhammada Ali Abd-Al-Rahmana (dále jen „Ali Kushayb“), čímž nesplnil podmínky rezoluce Rady bezpečnosti OSN 1593 (2005); důrazně odsuzuje odvetu, kterou Súdán hrozí v případě, že Mezinárodní trestní soud vydá zatykač na prezidenta al-Bashira, a vyjadřuje své nejhlubší znepokojení nad nedávným tvrdým zákrokem proti ochráncům lidských práv, který vedl v červnu 2008 k zatčení Mohammeda el-Sariho, který byl odsouzen k trestu odnětí svobody na 17 let za spolupráci s Mezinárodním trestním soudem; vítá propuštění Hassana al-Turábiho, vůdce hlavní opoziční skupiny Strany lidového kongresu (PCP), po dvou měsících vazby za jeho prohlášení vyzývající prezidenta al-Bashira k uznání politické odpovědnosti za zločiny spáchané v Dárfúru; konečně připomíná své usnesení ze dne 22. května 2008 o Súdánu a Mezinárodním trestním soudu¹ a opakovaně vyzývá předsednictví EU a členské státy, aby jednaly v souladu s vlastními slovy vyjádřenými v prohlášení EU z března roku 2008 a závěrech Rady o Súdánu z června roku 2008, ve kterém uvádějí, že EU „je připravena zvážit opatření proti jednotlivcům odpovědným za to, že nespolupracují s Mezinárodním trestním soudem, pokud budou závazky vyplývající z rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1593 (2005) o spolupráci s Mezinárodním trestním soudem nadále nerespektovány“;

27. vítá, že dne 26. ledna 2009 byl zahájen vůbec první proces u Mezinárodního trestního soudu proti Thomasi Lubangovi z Konžské demokratické republiky a připomíná, že se jedná o první soudní proces v historii mezinárodního trestního práva, kdy se oběti aktivně účastní soudního řízení; v této souvislosti naléhavě žádá Mezinárodní trestní soud, aby zintenzívnil úsilí s cílem zapojit komunity v zemích v krizové situaci do procesu konstruktivní spolupráce s Mezinárodním trestním soudem, určeného k prosazování porozumění a podpoře jeho mandátu, aby splnil očekávání a umožnil těmto společenstvím sledovat proces mezinárodní trestní spravedlnosti a porozumět mu; vítá spolupráci při předání Thomase Lubangy, Germaina Katangy a Mathieu Ngudjola Mezinárodnímu trestnímu soudu; lituje však skutečnosti, že zatykač Mezinárodního trestního soudu na Bosca Ntagandu dosud nebyl vykonán, a vyzývá k tomu, aby nadcházející zasedání Rady ve složení pro obecné záležitosti a vnější vztahy požadovalo okamžité zatčení a předání Bosca Ntagandy Mezinárodnímu trestnímu soudu; se znepokojením připomíná, že již tak nestabilní situace Konžské demokratické republiky byla v nedávné době dále destabilizována novými útoky Armády božího odporu, při kterých bylo mezi 24. prosincem 2008 a 13. lednem 2009 v severní části země brutálně zmasakrováno nejméně 620 civilistů a uneseno více než 160 dětí; zdůrazňuje proto naléhavou nutnost zatknout velitele Armády božího odporu, k čemuž vyzývá usnesení Parlamentu ze dne 21. října 2008 o obžalobě Josepha Konyho a jeho stíhání Mezinárodním trestním soudem²; se znepokojením bere na vědomí, že dosud nebyl vykonán příkaz Mezinárodního trestního soudu zatknout čtyři členy Armády božího odporu v Ugandě;
28. s uspokojením bere na vědomí první slibná prohlášení o Mezinárodním trestním soudu ze strany nové vlády USA, jež uznává, že tento soud „směřuje k tomu, aby se stal významným a důvěryhodným nástrojem snahy dovést k odpovědnosti vrcholné vůdce odpovědné za krutosti spáchané v Kongu, Ugandě a Dárfúru“³, a vyzývá USA, aby obnovily svůj podpis a aby se více zapojily do činnosti Mezinárodního trestního soudu, zejména prostřednictvím spolupráce v situacích, které jsou předmětem šetření tohoto soudu nebo předběžné analýzy;

¹ Přijaté texty tohoto dne, P6_TA(2008)0238.

² Přijaté texty, P6_TA(2008)0496.

³ Prohlášení velvyslankyně Susan E. Riceové, stálé zástupkyně USA, o dodržování mezinárodního humanitárního práva v Radě bezpečnosti ze dne 29. ledna 2009.

29. opět bere s uspokojením na vědomí přijetí deklarace Valného shromáždění OSN o právech původních obyvatel, která vytváří rámec, na jehož základě mohou státy bránit a prosazovat práva původních obyvatel, a zamezit tak vyloučení a diskriminaci; naléhavě proto žádá Komisi, aby sledovala provádění výše uvedené deklarace OSN, zejména prostřednictvím evropského nástroje pro demokracii a lidská práva (EIDHR), a aby uložila všem členským státům povinnost urychleně ratifikovat úmluvu Mezinárodní organizace práce (MOP) č. 169 o domorodém a kmenovém obyvatelstvu, která podporuje zásady stanovené v dotčené deklaraci právně závazným nástrojem; vítá nicméně činnost Komise zaměřenou na původní obyvatelstvo a projekt nazvaný „Prosazování práv domorodého a kmenového obyvatelstva pomocí právního poradenství, budování kapacit a dialogu“, který byl zahájen jako společný projekt Komise a Mezinárodní organizace práce; konstatuje, že téměř dvacet let po vstupu úmluvy MOP v platnost ji ratifikovaly pouze tři členské státy, a to Dánsko, Nizozemsko a Španělsko; podporuje proto iniciativy pro zvýšení informovanosti o tomto významném právním nástroji a pro zvýšení jeho celosvětové účinnosti tím, že zajistí jeho ratifikaci všemi členskými státy;
30. opakuje svou výzvu, aby byla vypracována evropská rámcová strategie pro Romy, vzhledem ke zvláštní sociální situaci společenství Romů v Evropské unii, v kandidátských zemích a v zemích účastnících se procesu stabilizace a přidružení; s uspokojením bere na vědomí první vrcholnou schůzku EU a Romů uspořádanou Komisí v září roku 2008 pod záštitou předsedy Komise a francouzského předsednictví, jejímž cílem bylo prosadit pevné závazky v boji s konkrétními problémy a vytvořit mechanismy, prostřednictvím nichž se zajistí lepší porozumění situaci Romů v celé Evropě;
31. vítá skutečnost, že na světové konferenci proti rasismu, která navázala na konferenci z Durbanu, bylo dne 21. dubna 2009 dosaženo konsensu ohledně výsledného dokumentu, který mimo jiné plně ochraňuje právo na svobodu projevu, jak je vymezuje mezinárodní právo, potvrzuje a podtrhuje výzvu k ochraně práv migrantů a uznává vícenásobnou diskriminaci a závažné formy diskriminace; odsuzuje projev prezidenta Mahmouda Ahmedinežada, v němž se postavil proti duchu a účelu konference, zejména proti poražení metly rasismu; vítá opakovaná zasedání Rady OSN pro lidská práva, která plnila úlohu přípravného výboru pro konferenci navazující na konferenci v Durbanu, jež se konala ve dnech 21. dubna až 2. května 2008 a 6.–17. října 2008;
32. vyjadřuje zklamání nad nedostatečným vedením ze strany Rady a nad tím, že se členské státy na konferenci proti rasismu, rasové diskriminaci, xenofobii a s nimi související nesnášenlivosti, navazující na konferenci v Durbanu, která se konala v Ženevě od 20. do 24. dubna 2009 (Durban II) nedokázaly dohodnout na společné strategii; hluboce lituje nedostatečné jednotnosti a spolupráce, zejména na pozadí očekávaného zesílení zahraniční politiky EU na základě nové Smlouvy o EU; vyzývá Komisi a zejména Radu, aby Parlamentu objasnily, zda nějaká strategie EU byla naplánována a co bylo učiněno pro to, aby bylo dosaženo společného přístupu, a aby informovaly o tom, co se událo a co z výsledků konference Durban II vyplývá;
33. vítá druhé evropské fórum o právech dítěte, které uspořádala Komise v březnu roku 2008 a které se zaměřilo na otázku pohotovostního systému v případě ztracených dětí a na otázku dětské chudoby a sociálního vyloučení, se zvláštním důrazem na děti Romů;
34. vítá Evropský rok mezikulturního dialogu 2008, který zahájila Komise na základě rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady; opakuje, že mezikulturní dialog hraje stále

důležitější úlohu při vytváření evropské identity a občanství; naléhavě žádá členské státy a Komisi, aby předložily strategie na posílení mezikulturního dialogu, aby v rámci svých oblastí příslušnosti podporovaly cíle Aliance civilizací a aby pokračovaly v politické podpoře této aliance;

Rada OSN pro lidská práva

35. oceňuje práci, kterou odvádí Rada OSN pro lidská práva a zdůrazňuje její zásadní úlohu v rámci celkové struktury OSN a její potenciál, pokud jde o rozvoj rámce, který je významný pro uskutečňování multilaterálních snah Evropské unie v oblasti lidských práv; upozorňuje, že tento nový orgán musí pokračovat ve své práci, aby si získal více důvěryhodnosti;
36. zdůrazňuje, že organizace občanské společnosti mají zásadní význam pro zajištění účinného fungování UNHRC;
37. vítá zahájení všeobecného pravidelného přezkumu, jehož první kolo proběhlo v dubnu a květnu 2008 a skončilo v červnu roku 2008, kdy byly na plenárním zasedání Rady OSN pro lidská práva přijaty zprávy o výsledcích; konstatuje, že uskutečnění prvních dvou kol nového mechanismu potvrdilo potenciál všeobecného pravidelného přezkumu, a věří, že díky uplatňování mechanismu všeobecného pravidelného přezkumu bude dosaženo dalších konkrétních výsledků a zlepšení; vyzývá Radu a Komisi, aby pečlivě sledovaly a kontrolovaly uskutečňování všeobecného pravidelného přezkumu, a vyzývá Radu, aby v této záležitosti konzultovala s Parlamentem;
38. připomíná, že výroční zpráva zdůrazňuje, že členské státy EU mají v UNHRC menšinové zastoupení; vyzývá orgány EU a její členské státy, aby se společně snažily překonat tuto situaci a rozvíjet vhodná partnerství se zeměmi a nestátními činiteli, kteří pokračují v boji za všeobecná a nedělitelná lidská práva;
39. v tomto ohledu žádá Radu a Komisi, aby posílily svou spolupráci s demokratickými vládami ostatních regionálních skupin v rámci UNHRC s cílem zajistit iniciativám zaměřeným na dodržování principů obsažených ve Všeobecné deklaraci lidských práv OSN větší šanci na úspěch; žádá Komisi, aby předložila výroční zprávu o postupech hlasování v OSN v oblasti lidských práv, která bude analyzovat, jak byly tyto postupy ovlivněny politikami EU a jejích členských států a politikami ostatních bloků;
40. požaduje užší spolupráci mezi Radou Evropy a Evropskou unií v oblasti prosazování práv menšin a ochrany regionálních a menšinových jazyků při využití právních nástrojů nediskriminace pro obhajobu rozmanitosti a tolerance;
41. potvrzuje zásadní důležitost zvláštních postupů a mandátů pro jednotlivé země v rámci Rady OSN pro lidská práva; je toho názoru, že proces obnovení mandátu musí být transparentní; vítá nový manuál zvláštních postupů OSN a trvá na tom, že by se mělo nadále usilovat o jmenování nezávislých a zkušených kandidátů, kteří budou řádnými zástupci z hlediska geografického i z hlediska rovnosti mužů a žen; bere na vědomí nedávný vývoj, pokud jde o tematické mandáty a mandáty pro jednotlivé země; vítá nově zřízené tematické mandáty, které se zabývají současnými formami otroctví, přístupem k bezpečné pitné vodě a otázkou hygieny; vítá skutečnost, že mandát zvláštního zpravodaje pro lidská práva v Súdánu byl prodloužen do června 2009;

42. vítá skutečnost, že se EU zasadila o uspořádání zvláštního zasedání Rady OSN pro lidská práva o Barmě, které se konalo v říjnu 2007 a které vedlo k přijetí usnesení v červnu 2008, jež odsoudilo pokračující soustavné porušování lidských práv a najímání dětských vojáků v Barmě a vyzvalo vládu Barmy, aby bezpodmínečně a okamžitě propustila všechny politické vězně;

Provádění obecných zásad EU v oblasti lidských práv

43. domnívá se, že i přes zpoždění při schvalování Lisabonské smlouvy by mělo vytvoření nového evropského útvaru pro vnější činnost aktivně přispět k harmonizaci přijatých postupů misí členských států a Komise v oblasti lidských práv v zahraničí prostřednictvím společných struktur a zaměstnanců, a vytvořit tak skutečná „vyslanectví Evropské unie“;
44. bere na vědomí snahu slovinského a francouzského předsednictví dokončit obecné zásady EU pro lidská práva v oblasti práv dítěte; očekává, že v příštím roce obdrží návrhy konkrétních prováděcích opatření, která se zaměří na systémový a komplexní přístup při rozvíjení základních obecných zásad;
45. domnívá se, že by měla být přijata opatření k zajištění systematictějšího sledování problematiky lidských práv misemi EU, například vytvořením ústředních míst pro lidská práva a zahrnutím pokynů o lidských právech a jejich provádění do vzdělávacích programů pro personál misí EU;

Situace žen, násilí páchané na ženách a vraždy žen

46. vítá skutečnost, že francouzské předsednictví ve druhém pololetí roku 2008 učinilo situaci žen novou prioritou činnosti Evropské unie v oblasti lidských práv; zdůrazňuje zejména nutnost řešit tragický fenomén násilí páchaného na ženách, včetně praxe ženské obřízky, a vraždění žen, včetně praxe potratů na základě pohlaví;
47. vzhledem k tomu, že se mezinárodnímu společenství nepodařilo dosáhnout zlepšení situace v Zimbabwe, kde jde o katastrofu v oblasti lidských práv, vyzývá Radu a členské státy, aby přezkoumaly příčiny této situace, aby zavedly účinnější politiky a aby informovaly Parlament o tom, jaká opatření mají v úmyslu přijmout, vzhledem k rozsahu vztahů mezi EU a jejími členskými státy a mnoha africkými zeměmi, zejména v jižní Africe;
48. vítá přijetí nových zásad dne 8. prosince 2008, jimiž se vytváří komplexní strategie, jejímž cílem je posílit opatření EU ke zvýšení bezpečnosti žen, zejména v oblastech trpících důsledky konfliktu, ale i v ostatních zemích; lituje však skutečnosti, že Parlament nebyl více zapojen do navrhování těchto nových zásad, a vyzývá v tomto ohledu k vytvoření mechanismů konzultace s Parlamentem, a to jak při navrhování nových zásad, tak při jejich hodnocení a revizi;
49. poukazuje nicméně na nedostatečné rozvíjení politik a činností Evropské unie zaměřených na lidská práva žen; tento nedostatek zmiňuje i zpráva Rady, která se však při hodnocení jednotlivých oblastí může zabývat pouze omezeným množstvím prvků;

Trest smrti

50. znovu poukazuje na rezoluci o moratoriu na výkon trestu smrti (rezoluce 62/149), která byla přijata Valným shromážděním OSN dne 18. prosince 2007 a která vyzývá k zavedení všeobecného moratoria na výkon trestu smrti; zdůrazňuje, že závěr rezoluce tvoří výzva všem členským státům OSN, aby zavedly moratorium na popravu s cílem trest smrti zcela zrušit;
51. vítá společné prohlášení proti trestu smrti, které podepsali jménem Evropské unie dne 10. října 2008 předsedové Evropského parlamentu, Rady a Komise a jménem Rady Evropy předseda Parlamentního shromáždění, předseda Výboru ministrů a generální tajemník a kterým se ustanovuje „Evropský den proti trestu smrti“, jenž se bude slavit každoročně 10. října; opakuje, že zákaz trestu smrti je jedním z klíčových ustanovení Listiny základních práv Evropské unie, jejíž článek 2 výslovně stanoví: „Nikdo nesmí být odsouzen k trestu smrti ani popraven“;
52. vítá revidovanou a aktualizovanou verzi obecných zásad EU týkajících se trestu smrti; opakuje, že EU za žádných okolností nesouhlasí s trestem smrti, a znovu zdůrazňuje, že zrušení trestu smrti přispívá ke zvýšení lidské důstojnosti a k progresivnímu rozvoji lidských práv;
53. vyzývá předsednictví Rady, aby vyzvalo Itálii, Lotyšsko, Polsko a Španělsko, jež podepsaly, avšak dosud neratifikovaly protokol č.13 k Evropské úmluvě o ochraně lidských práv týkající se zrušení trestu smrti za všech okolností, aby tak učinily; v tomto ohledu uznává, že obecné zásady týkající se trestu smrti by bylo možné provádět soudrznějším způsobem, pokud by členské státy protokoly a úmluvy tohoto typu podepsaly a ratifikovaly;
54. vítá skutečnost, že poté, kdy v roce 2008 zrušily trest smrti pro všechny zločiny Rwanda a Uzbekistán, je tento trest stále méně častý; vítá návrh trestního zákoníku Íránu, který zakazuje trest ukamenováním, a naléhavě žádá íránský parlament, aby dokončil přípravu trestního zákoníku, a zavedl tak jednoznačný zákaz kamenování; odsuzuje skutečnost, že íránský režim stále odsuzuje k smrti a popravuje i osoby mladší 18 let (zejména ty, jejichž jediným „zločinem“ podle práva šaría je to, že se dopustily homosexuálního chování); zdůrazňuje, že Írán je jedinou zemí, která v roce 2008 popravila mladistvé pachatele; je velmi znepokojen skutečností, že nejméně dalších 130 mladistvých pachatelů čeká v současné době v Íránu na smrt; znovu odsuzuje skutečnost, že íránský režim stále více využívá trestu smrti a zaujímá tak po Číně druhé místo mezi zeměmi, které nejčastěji provádějí popravy; bere na vědomí, že v Guatemale nebyl udělen žádný trest smrti; vyjadřuje však své znepokojení nad možností, že by zde mohlo být opět prosazováno uplatňování trestu smrti; naléhavě žádá guatemalskou vládu, aby se naopak zavázala k všeobecnému moratoriu na trest smrti; vítá nicméně rozhodnutí, které přijal prezident Colom v březnu 2008, jež by mohlo vést ke zrušení trestu smrti v Guatemale; vyjadřuje své znepokojení nad tím, že ve vnitrostátních právních předpisech Peru byl zachován trest smrti; bere na vědomí, že v Číně byly všechny tresty smrti od roku 2007 přezkoumány nejvyšším soudem; nadále však zůstává znepokojen tím, že Čína má v celosvětovém měřítku stále nejvíce vykonaných trestů smrti; odsuzuje používání trestu smrti v Bělorusku, které je jedinou zemí Evropy, jež nadále trest smrti uplatňuje, čímž odporuje evropským hodnotám;

Mučení a další kruté, nelidské a ponižující zacházení

55. vyzývá všechny členské státy EU, které dosud nepodepsaly nebo neratifikovaly opční

protokol k Úmluvě proti mučení (OPCAT), aby tak co možná nejrychleji učinily;

56. je nadále znepokojen tím, zda členské státy EU, které odmítají podepsat výše uvedenou Mezinárodní úmluvu o ochraně všech osob před násilným zmizením, mají skutečný zájem prosazovat lidská práva; vítá ratifikaci úmluvy Argentinou v květnu 2008 a žádá všechny členské státy EU, které úmluvu dosud nepodepsaly a neratifikovaly, aby tak co nejdříve učinily¹;
57. vítá revidovanou verzi obecných zásad EU týkajících se mučení, které Rada přijala v dubnu 2001 a aktualizovala v roce 2008, jejichž cílem je poskytnout EU operační nástroj, který je možné použít v kontaktu s třetími zeměmi na všech úrovních a také v mnohostranných jednáních o lidských právech, a podpořit tak a posílit snahy o zabránění mučení a špatnému zacházení a jejich úplné odstranění na celém světě; opakuje, že EU se pevně zavázala k prosazování úplného zákazu mučení a krutého, nelidského a ponižujícího zacházení;
58. očekává, že Rada a Komise posílí spolupráci s Radou Evropy pro účely vytvoření celoevropské zóny bez mučení a jiných forem špatného zacházení, což by bylo jasným signálem toho, že evropské země jsou pevně odhodlány vymýtit takové postupy v první řadě na svém území, a šly by tak příkladem ostatním zemím světa, kde takové postupy bohužel stále existují;
59. vítá posouzení obecných zásad EU týkajících se mučení a jiného krutého, nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání, které obsahuje nová doporučení a prováděcí opatření navržená za účelem dalšího posílení činnosti v této oblasti; s uspokojením bere na vědomí začlenění doporučení uvedených ve studii nazvané „Provádění obecných zásad EU týkajících se mučení a jiného krutého, nelidského a ponižujícího zacházení nebo trestání“, jež byla předložena podvýboru Evropského parlamentu pro lidská práva dne 28. června 2007 a pracovní skupině pro lidská práva v prosinci 2007; vyjadřuje uspokojení nad závěry, které byly vyvozeny z přezkumu provádění obecných zásad; vítá prováděcí opatření, která byla v tomto ohledu navržena jako vodítko pro mise EU a delegace Komise; v souvislosti s tím vítá zvláštní kritéria pro postup v konkrétních případech a lituje nedostatek opatření, která by zabránila převozu osob do zemí, kde jim hrozí riziko, že budou vystaveni mučení a jiným nelidským a ponižujícím trestům; v tomto ohledu proto znovu naléhavě žádá EU, aby splnila normy a standardy, které stanoví mezinárodní a regionální nástroje vztahující se na mučení a špatné zacházení;
60. vítá rezoluci 62/148 o mučení a jiném krutém, nelidském a ponižujícím zacházení a trestání, přijatou Valným shromážděním OSN dne 4. března 2008 za spolupráce EU, v níž se uvádí, že ochrana před mučením a dalším krutým, nelidským a ponižujícím zacházením nebo trestáním je základním právem, které je třeba chránit za každých okolností; konstatuje, že síť parlamentních výborů Evropské unie pro lidská práva uspořádala dne 25. června 2008 v Evropském parlamentu za přítomnosti zvláštního zpravodaje OSN o mučení, Manfreda Nowaka, své druhé setkání se zvláštním zaměřením na boj proti mučení;

¹ Signatáři (k listopadu 2008): Belgie, Dánsko, Německo, Řecko, Španělsko, Francie, Irsko, Itálie, Kypr, Litva, Lucembursko, Malta, Nizozemí, Rakousko, Portugalsko, Slovensko, Slovinsko, Finsko, Švédsko (pouze pět zemí úmluvu ratifikovalo: Albánie, Argentina, Francie, Honduras a Mexiko, přičemž, aby úmluva mohla vstoupit v platnost, je třeba aby byla ratifikována 20 zeměmi).

61. naléhavě žádá Radu a Komisi, aby pokračovaly v politice demarší vůči všem mezinárodním partnerům EU ve věci ratifikace a uplatňování mezinárodních úmluv týkajících se zákazu mučení a špatného zacházení a zajištění rehabilitační pomoci pro osoby, které mučení přežily; vyzývá Radu a Komisi, aby považovaly boj proti mučení a špatnému zacházení za prvořadý úkol politiky EU v oblasti lidských práv, zejména prostřednictvím zesíleného uplatňování obecných zásad Evropské unie a všech ostatních nástrojů EU, jako je evropský nástroj pro demokracii a lidská práva, a tím, že zajistí, aby se členské státy vyvarovaly přijímání diplomatických záruk třetích zemí, kde existuje reálné nebezpečí, že lidé jsou vystavováni mučení a špatnému zacházení;
62. upozorňuje na důležitost nařízení (ES) č. 1236/2005 ze dne 27. června 2005 týkajícího se obchodování s určitými druhy zboží, jež by mohly být využity k provádění trestů smrti, k mučení nebo jinému krutému, nelidskému a ponižujícímu zacházení¹ zakazujícího vývoz a dovoz zboží, jež nemá žádné jiné praktické využití než pro účely provádění poprav, mučení a jiného krutého, nelidského nebo ponižujícího zacházení nebo trestání, a které vstoupilo v platnost dne 30. července 2006; naléhavě žádá Radu a Komisi, aby provedly hodnocení provádění nařízení členskými státy a prozkoumaly možnosti rozšíření působnosti tohoto nařízení;
63. lituje skutečnosti, že se v Konžské demokratické republice nachází 1 350 000 vysídlených osob, včetně 850 000 vysídlených osob v Severním Kivu; opakovaně zdůrazňuje potřebu naléhavé akce v podobě úplného vyšetření s cílem vydat spravedlnosti pachatele odpovědné za zabití přibližně 150 lidí Národním kongresem pro obranu lidu (CNDP) a bojovníky Mai Mai v Kiwanje v listopadu 2008; vyzývá vlády Konžské demokratické republiky a Rwandy, aby přislíbily plnou podporu misi Organizace spojených národů v Konžské demokratické republice (MONUC) při plnění jejího mírového mandátu a aby usilovaly o ochranu civilistů v této oblasti před násilím a krutostmi, k nimž dosud docházelo; dále žádá Radu a Komisi, aby podpořily vyšetřování závažných porušení mezinárodního humanitárního práva, k nimž dochází každý den, včetně znásilnění, vykonávání trestu smrti bez rozsudku a mučení, a potřebu zavést silnou strategii EU, jež by pomohla usnadnit změnu v této oblasti;
64. je nadále hluboce znepokojen ničující humanitární krizí v Zimbabwe, epidemií cholery a skutečností, že Mugabeho režim stále odmítá účinně tuto krizi řešit; dále vyzývá Radu a Komisi, aby ostře odsoudily opatření Mugabeho režimu a aby znovu potvrdily svůj závazek vůči zimbabwskému obyvatelstvu v podobě dlouhodobého programu humanitární pomoci; dále odsuzuje ponižování a zadržování ochránců lidských práv a členů občanské společnosti, jako je Jestina Mukoko, Mugabeho režimem a vyzývá k tomu, aby byli pachatelé těchto činů vydáni spravedlnosti;

Práva dětí

65. znovu zdůrazňuje klíčovou potřebu zavést obecné zásady EU týkající se dětí a ozbrojených konfliktů; naléhavě žádá všechny státy, aby přijaly Pařížské závazky z roku 2007 k ochraně dětí proti nezákonnému odvodu nebo zneužívání ozbrojenými silami nebo skupinami;
66. vítá aktualizovanou verzi těchto obecných zásad, která byla přijata 16. června 2008, a s uspokojením bere na vědomí, že EU pověřilo velvyslance, aby vypracovali vlastní

¹ Úř. věst. L 200, 30.7.2005, s. 1.

strategie týkající se 6 nových tematických oblastí stanovených v obecných zásadách s ohledem na 13 prioritních zemí: nábor, zabíjení a mrzačení, útoky na školy a nemocnice, zamezování přístupu k humanitární pomoci, sexuální násilí a násilí na základě pohlaví, znásilňování a zneužívání;

67. vítá přijetí závěrů Evropské rady z června 2008 týkajících se práv dítěte, zejména dětí dotčených ozbrojeným konfliktem; bere na vědomí, že Rada vyzvala Komisi a členské státy, aby pokračovaly v zajišťování soudržnosti, doplňkovosti a koordinace politik a programů v oblasti lidských práv, bezpečnosti a rozvoje s cílem účinným, udržitelným a komplexním způsobem řešit krátkodobé, střednědobé a dlouhodobé dopady ozbrojených konfliktů na děti;
68. vítá skutečnost, že EU přijala v červnu 2008 revidovaný kontrolní seznam pro začlenění ochrany dětí postižených ozbrojeným konfliktem do Evropské bezpečnostní a obranné politiky; konstatuje, že kontrolní seznam obsahuje výrazná zlepšení, zejména vypracování definice ochrany dětí, zvláštní odborné přípravy týkající se dětí postižených ozbrojeným konfliktem, sledování a podávání zpráv, vylepšení zviditelnění a informovanosti, možnost zvláštních odborníků přímo na místě a podpory odborné komunikace mezi misemi/operacemi a Bruselem;
69. vítá iniciativy předsednictví, pokud jde o děti postižené ozbrojeným konfliktem; bere na vědomí konferenci nazvanou „Zvyšování dopadu na místě – spolupráce nevládních organizací a EU v tematické oblasti týkající se dětí postižených ozbrojeným konfliktem“, kterou uspořádalo slovinské předsednictví v dubnu 2008;
70. bere na vědomí rezoluci o dětech a ozbrojených konfliktech, kterou přijalo Valné shromáždění OSN dne 22. února 2008, a zprávu zvláštního zástupce generálního tajemníka OSN; důrazně odsuzuje nábor a využívání dětí v ozbrojených konfliktech v Čadu a v Iráku;
71. vítá výroční zprávu a závěry pracovní skupiny Rady bezpečnosti OSN pro děti a ozbrojené konflikty; důrazně odsuzuje hrubé porušování práv dětí a přetrvávající využívání dětí v ozbrojených konfliktech na Srí Lance, v Barmě, na Filipínách, v Somálsku, Kongu a Burundi;
72. vítá skutečnost, že 16 členských států EU¹ podepsalo Ženevskou deklaraci o ozbrojeném násilí a rozvoji, čímž bylo dosaženo počtu 97 smluvních stran; naléhavě žádá zbylých 11 členských států Evropské unie, které dosud Ženevskou deklaraci nepodepsaly, aby tak co nejdříve učinily;
73. vyzývá ty členské státy, které ještě nepodepsaly a neratifikovaly opční protokoly k Úmluvě o právech dítěte², aby tak bez prodlení učinily;

¹ Bulharsko, Německo, Irsko, Řecko, Španělsko, Francie, Itálie, Maďarsko, Nizozemsko, Rakousko, Portugalsko, Rumunsko, Slovinsko, Švédsko, Finsko a Spojené království.

² Opční protokol k Úmluvě o právech dítěte týkající se obchodu s dětmi, dětské prostituce a dětské pornografie (stav k listopadu 2008): protokol neratifikovaly Česká republika, Německo, Irsko, Lucembursko, Maďarsko, Malta, Finsko a Spojené království.

Opční protokol k Úmluvě o právech dítěte týkající se zapojování dětí do ozbrojených konfliktů (stav k listopadu 2008): neratifikovaly Estonsko, Nizozemsko a Maďarsko.

74. vítá skutečnost, že v roce 2008 Komise zveřejnila v rámci tematického programu nazvaného „Investice do lidí“ výzvu k předkládání návrhů projektů nevládních organizací pro děti postižené ozbrojenými konflikty a obchodováním s dětmi; vyzývá Komisi, aby nadále věnovala zvláštní pozornost situaci dětí postižených ozbrojenými konflikty;

Ochránci lidských práv

75. vítá uspořádání konference ochránců lidských práv, která se konala ve dnech 7.–8. října 2008; připomíná, že EU s cílem uskutečnit cíle stanovené ve Všeobecné deklaraci lidských práv přijala závazek poskytnout ochráncům lidských práv v jejich boji lepší ochranu;
76. upozorňuje na zneužívání a sexuální vykořisťování milionů dětí na celém světě; žádá Radu, Komisi a členské státy, aby učinily veškeré kroky k zabránění sexuálnímu vykořisťování a pohlavnímu zneužívání dětí a k jeho potírání, k ochraně práv obětí takového vykořisťování a zneužívání a k podpoře vnitrostátní a mezinárodní spolupráce v boji proti sexuálnímu vykořisťování a pohlavnímu zneužívání dětí;
77. vítá prohlášení o opatřeních Rady Evropy na zlepšení ochrany poskytované ochráncům lidských práv a podporu jejich činnosti, které přijal Výbor ministrů dne 6. února 2008;
78. vítá, že Úřad OBSE pro demokratické instituce a lidská práva (ODIHR) vytvořil v roce 2006 ústřední místo pro ochránce lidských práv s cílem sledovat situaci v oblasti lidských práv ve všech zemích OBSE; naléhavě žádá orgány EU, aby zvýšily podporu ochránců lidských práv prostřednictvím vytvoření ústředního místa v Evropském parlamentu, Radě a Komisi ve snaze zlepšit sledování jednotlivých případů a koordinaci s jinými mezinárodními a evropskými organizacemi;
79. vítá revidovanou verzi obecných zásad EU týkajících se ochránců lidských práv z roku 2008; poukazuje na skutečnost, že obecné zásady obsahují ustanovení, jejichž cílem je zlepšit podporu a ochranu ochránců lidských práv misemi EU, jako je přijetí místních strategií pro provádění těchto zásad, zavedení místních pracovních skupin v oblasti lidských práv a organizování setkání ochránců lidských práv a diplomatů alespoň jednou ročně; zároveň vítá možnost vydávat mimořádná víza a zjednodušit poskytování dočasného útočiště v členských státech EU jako opatření rychlé pomoci a ochrany pro ochránce lidských práv, jimž hrozí ve třetích zemích nebezpečí;
80. znovu vyzývá Radu a členské státy, aby se konkrétním způsobem zabývaly otázkou vydávání mimořádných víz pro ochránce lidských práv a začlenily jasnou zmínku o specifické situaci ochránců lidských práv do nového vízového kodexu Společenství, a vytvořily tak zvláštní a urychlený postup vydávání víz, který by mohl čerpat ze zkušeností irské a španělské vlády v této věci; bere na vědomí diskuzi týkající se vydávání víz pro dočasné přemístění ochránců lidských práv, kterým hrozí přímé nebezpečí nebo kteří potřebují ochranu, a vyzývá pracovní skupinu COHOM, aby se tomuto problému dále věnovala; domnívá se, že důvěrnost kroků, které Unie podnikla ve prospěch ochránců lidských práv, je někdy účelná, ale žádá, aby i přes tuto důvěrnou povahu místní zástupci Evropské unie vždy o těchto krocích přiměřeně informovali místní nevládní organizace, ochránce lidských práv a jejich rodiny;
81. poukazuje na závěry Rady ze dne 13. října 2008 o Bělorusku a prohlášení předsednictví ze dne 30. září 2008 k parlamentním volbám, které se konaly téhož měsíce; lituje, že

volby neodpovídaly mezinárodním normám, a nesplnily tak demokratická kritéria, která stanovila OBSE; vítá propuštění posledního mezinárodně uznávaného politického vězně Aljaksandra Kazulina, k němuž před volbami došlo; je však nadále znepokojen skutečností, že nejméně deset aktivistů stále vykonává trest „omezení svobody“, který jim umožňuje zdržovat se pouze doma či v práci; je nadále hluboce znepokojen stavem lidských práv v Bělorusku;

82. odsuzuje posilování restrikcí uložených čínskou vládou vůči ochráncům lidských práv před olympijskými hrami, které spočívaly v omezení komunikace po telefonu a prostřednictvím internetu ve sledování jejich pohybu, v různých stupních domácího vězení a kontrole, v důsledku čehož se mnoho aktivistů rozhodlo odložit nebo pozastavit svou činnost až do ukončení her;
83. zvláště upozorňuje, že svoboda projevu na internetu může mít významný vliv na uzavřená společenství, a vyzývá EU, aby podporovala počítačové disidenty na celém světě; žádá Radu a Komisi, aby se zabývaly veškerými omezeními poskytování služeb internetové a informační společnosti evropskými podniky ve třetích zemích jakožto součástí vnější obchodní politiky EU a aby považovaly veškerá nadbytečná omezení při poskytování těchto služeb za překážky obchodu;
84. je hluboce znepokojen skutečností, že Írán v roce 2008 nadále utlačoval nezávislé ochránce lidských práv a členy občanské společnosti a že pokračovalo vážné porušování lidských práv; odsuzuje svévolné zatýkání, mučení a věznění ochránců lidských práv za jejich práci na základě obvinění z „činností v rozporu s národní bezpečností“; lituje současné vládní politiky zaměřené proti učitelům a vysokoškolským profesorům, které studentům znemožňují přístup k vysokoškolskému vzdělání, a odsuzuje pronásledování a věznění studentských aktivistů;
85. vyjadřuje své znepokojení nad situací v oblasti lidských práv v Nikaragui a Venezuele a nad útoky a projevy šikanování, jimž jsou vystaveny různé organizace na ochranu lidských práv v těchto zemích; v této souvislosti žádá vlády Nikaragui a Venezuely a příslušné nikaragujské a venezuelské orgány, aby přijaly opatření na ochranu demokratických práv a svobod a právního státu;
86. připomíná své stanovisko, pokud jde o kubánské laureáty Sacharovovy ceny Oswalda Payá Sardiñase a skupinu známou jako Ženy v bílém; domnívá se, že je nepřipustné, aby země, s níž EU opětovně navázala politický dialog o veškerých možných záležitostech, včetně lidských práv, zakázala Oswaldu Payáovi a Ženám v bílém, aby se zúčastnili slavnostního obřadu při příležitosti 20. výročí udílení této ceny; zásadně odmítá systematické násilí a opakované projevy šikanování, jimž jsou vystaveni laureáti Sacharovovy ceny; v této souvislosti vyzývá kubánskou vládu, aby okamžitě propustila všechny politické vězně a vězně svědomí a aby všem Kubáncům přiznala právo svobodného vstupu do země a odchodu z ní;

Obecné zásady pro dialogy o lidských právech a uznané konzultace se třetími zeměmi

87. připomíná revidovanou verzi obecných zásad pro dialogy o lidských právech se třetími zeměmi, přijatou za francouzského předsednictví; znovu vyzývá Radu a Komisi, aby zahájily komplexní hodnocení těchto obecných zásad založených na důkladném posouzení každého dialogu a získaných výsledků, a aby za tímto účelem vytvořily jasné ukazatele dopadu všech jednání a kritéria pro zahájení, přerušování a opětovné navázání

jednání; zdůrazňuje potřebu pokračovat v neformálních interinstitucionálních setkáních před každým dialogem i po něm s cílem zvýšit výměnu informací mezi institucemi, a případně zlepšit koordinaci; zdůrazňuje v tomto ohledu, že přijetí strategií pro jednotlivé země v oblasti lidských práv pomůže zlepšit soudržnost politiky EU v této oblasti;

88. v této souvislosti znovu zdůrazňuje návrhy obsažené ve výše zmíněném usnesení Parlamentu ze dne 6. září 2007 o fungování dialogů a konzultací se třetími zeměmi v oblasti lidských práv;
89. vyjadřuje politování nad skutečností, že Čína kvůli návštěvě dalajlamy v Evropě odložila XI. vrcholnou schůzku s Evropskou unií; zdůrazňuje, že je nezbytné výrazně zvýšit intenzitu dialogu mezi Evropskou unií a Čínou v oblasti lidských práv a přehodnotit ho; vyjadřuje své znepokojení nad závažným porušováním lidských práv v Číně a zdůrazňuje, že i přes sliby, jež tento režim učinil před olympijskými hrami v srpnu 2008, se situace v oblasti lidských práv v zemi nezlepšila; kromě toho zdůrazňuje, že svoboda sdružování, projevu a vyznání byla ještě více omezena; důrazně odsuzuje tvrdý zákrok proti Tibeťanům po vlně protestů, která v Tibetu začala dne 10. března 2008, a represe čínské vlády, jež od té doby v Tibetu zesílily, a vyzývá k opětovnému zahájení upřímného dialogu mezi oběma stranami na základě „Memoranda o skutečné autonomii pro tibetský národ“, který byl zaměřený na dosažení výsledků; bere na vědomí, že přestože čínská vláda opakovaně potvrdila svůj záměr ratifikovat Mezinárodní pakt o občanských a politických právech, k ratifikaci dosud nedošlo; poukazuje na usnesení Parlamentu ze dne 17. ledna 2008 o zatčení čínského disidenta Chu Ťia¹, kterému byla v roce 2008 udělena Sacharovova cena za svobodu myšlení; vyzývá čínskou vládu, aby Chu Ťia okamžitě propustila a aby zrušila domácí vězení pro jeho manželku Ceng Ťin-Jen a jeho dceru; odsuzuje vlnu represí proti signatářům „Charty 08“, dokumentu vyzývajícího k demokratickým reformám v Číně a požadujícího propuštění Liou Siao-poa, disidenta zadržovaného od 9. prosince 2008; je znepokojen skutečností, že právní systém nadále umožňuje svévolné a často politicky motivované zásahy a zahrnuje systém ochrany státního tajemství, který neumožňuje transparentnost potřebnou pro rozvoj řádné veřejné správy a státní uspořádání, které se řídí zásadami právního státu; v tomto ohledu lituje, že právníci, kteří usilují o to, aby čínský právní systém fungoval podle vlastních čínských zákonů a podle občanských práv, jsou systematicky trestáni; poukazuje na přetrvávající křehkost internetové svobody v Číně a v tomto ohledu žádá evropské podniky poskytující webhostingové služby, aby žádnému zahraničnímu úředníkovi neposkytovaly žádné informace, jež identifikují konkrétního uživatele dotčených služeb, s výjimkou legitimního účelu zahraničního vymáhání práva v souladu se Všeobecnou deklarací lidských práv;
90. je znepokojen tím, že v roce 2004 došlo k přerušení dialogu o lidských právech s Íránem v důsledku absence pozitivního vývoje ve zlepšování stavu lidských práv a nedostatečné spolupráce ze strany Íránu; vyzývá íránské orgány, aby tento dialog obnovily s cílem podpořit všechny zúčastněné subjekty občanské společnosti oddané demokracii a aby prostřednictvím mírových prostředků a bez použití násilí posílily existující postupy, které mohou podpořit demokratické, institucionální a konstituční reformy, zajistit jejich životnost, a upevnit zapojení íránských ochránců lidských práv a představitelů občanské společnosti do postupů utváření politiky a posílit úlohu, kterou hrají v obecném politickém dialogu; je velmi znepokojen skutečností, že stav lidských práv v Íránu se v

¹ Úř. věst. C 41 E, 19.2.2009, s. 82.

roce 2008 zhoršil a že nadále přetrvávají omezení svobody projevu a shromažďování; v tomto ohledu je hluboce znepokojen útlakem novinářů, spisovatelů, akademických pracovníků a aktivistů za práva žen a lidská práva; zůstává nadále znepokojen potlačováním etnických a náboženských menšin v Íránu; odsuzuje stále častější používání trestu smrti v Íránu, a to i u nezletilých;

91. lituje skutečnosti, že v rámci konzultací EU s Ruskem v oblasti lidských práv nebylo dosaženo výsledků; vyjadřuje politování nad tím, že ruské orgány odmítly účast na všech schůzkách u kulatého stolu, které se konaly se záměrem připravit konzultace, jež zahrnovaly domácí a mezinárodní nevládní organizace; bere na vědomí, že během konzultací se Evropská unie zaměřila na otázku lidských práv, zejména pokud jde o svobodu projevu a shromažďování, fungování občanské společnosti, práva menšin, boj proti rasismu a xenofobii a práva dětí a žen, a také na povinnosti EU a Ruska v oblasti mezinárodních lidských práv; vyjadřuje však politování nad tím, že se EU nepodařilo dosáhnout v politice Ruska žádných změn, zejména pokud jde o beztrestnost a nezávislost soudnictví, zacházení s ochránci lidských práv a politickými vězni, včetně Michaila Chodorkovského, nezávislost sdělovacích prostředků a svobodu projevu, situaci etnických a náboženských menšin, dodržování právního státu a ochranu lidských práv v ozbrojených složkách, diskriminaci na základě sexuální orientace i jiné otázky; poukazuje na své usnesení ze dne 19. června 2008 o summitu EU-Rusko, který se konal ve dnech 26.–27. června 2008 v Chanty-Mansijsku¹; znovu vyjadřuje své obavy v souvislosti se zhoršující se situací ochránců lidských práv a problémy, se kterými se při své registraci a činnosti potýkají nevládní organizace; znovu vyjadřuje své znepokojení nad zákonem proti extremismu, který může mít vliv na svobodný tok informací a mohl by ruské orgány vést k dalšímu omezování svobody projevu nezávislých novinářů a politických oponentů; dále v souladu se zprávou Amnesty International z roku 2008 vyjadřuje své znepokojení nad tím, že úřad státního zástupce trvale nerespektuje právo Michaila Chodorkovského a jeho spolupracovníka Platona Lebeděva na spravedlivý proces v souladu s mezinárodními normami, a vyjadřuje hluboké politování nad zacházením s bývalým viceprezidentem Jukosu Vasilijem Alexaňanem, jehož odmítnutí křivě svědčit proti Michailu Chodorkovskému, vedlo ruské orgány k tomu, že umožnily zhoršení jeho zdravotního stavu až na hranici smrti; připojuje se k výzvě Parlamentního shromáždění Rady Evropy adresované ruským orgánům, aby „využily všech dostupných právních prostředků“ a zajistily propuštění Igora Sutijagina a Valentina Danilova; vítá propuštění Michaila Trepaškina; hluboce lituje toho, že mise pro sledování voleb ODIHR, která měla v březnu 2008 sledovat volbu ruského prezidenta, musela být zrušena v důsledku překážek a omezení, které jí kladly ruské orgány;
92. v souvislosti s evropskou politikou sousedství poukazuje na existenci podvýborů pro lidská práva zahrnujících země jižního pobřeží Středozemního moře (Maroko, Tunisko, Libanon, Jordánsko, Egypt, Izrael a Palestinskou samosprávu) a vyzývá Radu a Komisi, aby zřídily podvýbory pro lidská práva se všemi sousedními státy; znovu opakuje svou výzvu, aby byli poslanci zapojeni do přípravy schůzí těchto podvýborů a informování o jejich výsledcích; vítá předcházející i následné konzultace s občanskou společností vedené delegací Komise v dotčené zemi a příslušnými útvary Komise v Bruselu; vyjadřuje však pochybnosti o účinnosti a soudržnosti používané metodiky, a zejména kritérií pro hodnocení diskusí vedených v těchto podvýborech; domnívá se, že tyto podvýbory by měly umožnit, aby se otázkám lidských práv obsaženým v akčním plánu

¹ *Přijaté texty*, P6_TA(2008)0309.

věnovala zvláštní pozornost, avšak upozorňuje, že jednání o lidských právech by jednoznačně neměla být omezena pouze na tyto podvýbory, a zdůrazňuje důležitost koordinace s dalšími podvýbory, které se zabývají otázkami spojenými s problematikou lidských práv, jako je přistěhovalectví; upozorňuje na potřebu začlenění těchto otázek do politického dialogu až po nejvyšší úroveň, aby se posílila soudržnost politiky EU v této oblasti; je přesvědčen, že by evropská politika sousedství, tak jak byla navržena a strukturována (akční plán, následná zpráva a podvýbory), mohla významně přispět k podpoře lidských práv, pokud by Evropská unie prokázala skutečnou politickou vůli k tomu, aby bylo respektování nadřazenosti lidských práv zajištěno soudržným, systematickým a všeobecně platným způsobem; domnívá se proto, že respektování lidských práv a demokratických zásad musí být podmínkou pro posílení vztahů mezi Uníí a třetími zeměmi; v souvislosti s uzavřením rámcové dohody s Libyí vítá zahájení jednání a vyzývá Radu a Komisi, aby věnovaly náležitou pozornost dialogu a spolupráci v oblasti lidských práv;

93. vyjadřuje hluboké politování nad nedávnou vojenskou eskalací a nad dalším zhoršováním humanitární situace v Gaze a zároveň vyjadřuje svou bezpodmínečnou sympatii s obyvatelstvem jižního Izraele; naléhá na všechny zúčastněné strany, aby plně provedly rezoluci Rady bezpečnosti OSN č. 1860 (2009) ve snaze zajistit trvalé příměří; zdůrazňuje naléhavou potřebu účinné odpovědnosti v případech, kdy je porušováno mezinárodní humanitární právo; vítá v tomto ohledu rozhodnutí Rady OSN pro lidská práva jmenovat nezávislou vyšetřovací misi, která by prošetřila válečné zločiny a případy vážného porušení lidských práv všemi stranami, k nimž došlo během nedávného konfliktu v Gaze; naléhavě žádá všechny strany, aby spolupracovaly s vyšetřovateli OSN pro lidská práva; bere na vědomí závazek Rady pro všeobecné záležitosti a vnější vztahy ze dne 27. ledna 2009 k bedlivému sledování tohoto vyšetřování a žádá Komisi, aby v úzké spolupráci s členskými státy rozhodla o tom, jaké přijme další kroky, až budou známy výsledky vyšetřování;
94. bere na vědomí druhé kolo dialogu o lidských právech mezi EU a Uzbekistánem, které se konalo dne 5. června 2008; bere na vědomí seminář zaměřený na svobodu sdělovacích prostředků, který se konal v Taškentu ve dnech 2. a 3. října 2008; domnívá se však, že seminář nedokázal splnit původně plánovaný cíl, kterým bylo umožnit otevřenou diskuzi o porušování lidských práv a svobody sdělovacích prostředků v Uzbekistánu; bere na vědomí skutečnost, že stále neproběhlo nezávislé mezinárodní vyšetřování masakru v Andižanu a nedošlo k žádnému zlepšení stavu lidských práv v Uzbekistánu; vítá propuštění dvou ochránců lidských práv, Dilmurada Muchitdinova a Mamaradžaba Nazarova; odsuzuje věznění ochránců lidských práv a nezávislých novinářů na základě politicky motivovaných obvinění, a naléhavě žádá uzbecké orgány, aby propustily všechny ochránce lidských práv a další politické vězně; vyjadřuje hluboké znepokojení nad uvězněním nezávislého novináře Solidžona Abdurachamanova a aktivisty za lidská práva Agzama Turgunova; bere na vědomí závěry Rady ze dne 13. října 2008 o Uzbekistánu; naléhavě žádá uzbecké orgány, aby přijaly akreditaci nového ředitele organizace Human Rights Watch pro Uzbekistán a umožnily této organizaci, mezinárodním organizacím a nevládním organizacím hladké fungování; žádá Uzbekistán, aby plně a účinně spolupracoval se zvláštním zpravodajem OSN pro otázky mučení a svobody projevu a aby odstranil překážky, které znemožňují nevládním organizacím v Uzbekistánu jejich registraci a činnost; bere na vědomí, že Rada rozhodla neobnovit cestovní omezení vztahující se na jednotlivce uvedené ve společném postoji

2007/734/SZBP¹, jehož platnost byla pozastavena v souladu se závěry Rady ze dne 15.–16. října 2007 a 29. dubna 2008; vítá skutečnost, že se Rada přesto rozhodla obnovit na dobu 12 měsíců zbrojní embargo uvalené na základě tohoto společného postoje; vyzývá Radu a Komisi, aby provedly přezkum celkového stavu lidských práv v Uzbekistánu; znovu opakuje svou výzvu k okamžitému propuštění politických vězňů; připomíná prohlášení předsednictví EU ze dne 17. prosince 2008 o konkrétních případech;

95. vítá skutečnost, že Evropská unie a Turkmenistán uspořádaly v červenci 2008 první kolo dialogu o lidských právech; vítá skutečnost, že se začala řešit otázka stavu lidských práv v Turkmenistánu, zejména pokud jde o svobodu přesvědčení a shromažďování, nezávislost soudní moci a fungování občanské společnosti; poukazuje na své usnesení ze dne 20. února 2008 o strategii EU pro střední Asii² a opakuje, že má-li EU uzavřít prozatímní dohodu, musí Turkmenistán dosáhnout pokroku v klíčových oblastech mimo jiné tím, že umožní Mezinárodnímu výboru Červeného kříže volný a neomezený přístup, provede v souladu s mezinárodními normami reformu školství, bezpodmínečně propustí všechny politické vězně a vězně svědomí, odstraní všechny vládní překážky v cestování a umožní všem nevládním organizacím a seskupením na ochranu lidských práv v zemi svobodně působit; vyzývá Radu a Komisi, aby před podepsáním prozatímní dohody jasně formulovaly konkrétní zlepšení v oblasti lidských práv a aby za tímto účelem přijaly jasný časový plán plnění;
96. podporuje ochotu Rady zahájit dialog o lidských právech se všemi zbývajících střeadoasijskými státy; vyzývá k tomu, aby se dialogy zaměřily na dosažené výsledky a byly v plném souladu s obecnými zásadami Evropské unie pro dialogy o lidských právech s třetími zeměmi a zaručovaly zapojení občanské společnosti a Evropského parlamentu; žádá, aby zahájení dialogů bylo v rámci sekretariátů Rady a Komise doprovázeno poskytnutím dostatečných zdrojů;
97. uznává význam závazku Turecka i EU ve věci pokračování reformy v oblasti lidských práv v Turecku v rámci procesu přistoupení Turecka; považuje rozhodnutí vlády povolit vysílání kurdské televize za pozitivní krok směrem ke svobodě projevu; lituje však, že používání kurdštiny je stále zakázáno v parlamentu a při politických kampaních; opakovaně připomíná, že je nutné provést další legislativní reformy s cílem zajistit respektování a ochranu menšin a plnou svobodu projevu, jak v zákonech, tak v praxi, a to v souladu s Evropskou úmluvou o ochraně lidských práv a judikaturou Evropského soudu pro lidská práva; se znepokojením konstatuje, že dosud nebylo dosaženo pokroku v ratifikaci nástrojů ochrany lidských práv, zejména Opčního protokolu k Úmluvě proti mučení, Úmluvy OSN o právech zdravotně postižených osob a dodatkových protokolů č. 4, 7 a 12 k Evropské úmluvě o ochraně lidských práv;
98. naléhavě žádá novou pákistánskou vládu, aby přijala odpovídající opatření pro zlepšení stavu lidských práv v Pákistánu; poukazuje na žádost organizace Amnesty International, aby pákistánská vláda vrátila do funkce všechny soudce, které v roce 2007 protiprávně odvolal bývalý prezident Parváz Mušaraf; vítá skutečnost, že EU vyslala nezávislou misi pro sledování všeobecných parlamentních voleb, které se konaly v únoru 2008; s upokojením konstatuje, že volby umožnily soupeření jednotlivých kandidátů a vedly ke zvýšení důvěry veřejnosti v demokratický proces; poznamenává, že EU se zavázala

¹ Společný postoj Rady 2007/734/SZBP ze dne 13. listopadu 2007 o omezujících opatřeních proti Uzbekistánu (Úř. věst. L 295, 14.11.2007, s. 34).

² *Přijaté texty*, P6_TA(2008)0059.

podporovat posilování demokratických institucí, a vyzývá Radu a Komisi k podpoře hnutí za demokracii, které zahájili soudci a právníci, zejména tím, že pozve některé jejich zástupce, včetně pana Chaudhryho; zdůrazňuje, že je nezbytné, aby lidská práva patřila mezi hlavní priority EU v pokračujícím dialogu s Pákistánem;

99. s uspokojením vítá návrhy Rady na zahájení dialogu o lidských právech s mnoha latinskoamerickými zeměmi; zdůrazňuje, že tyto dialogy by měly podporovat pevné, konkrétní a hmatatelné požadavky na dodržování lidských práv, které orgánům EU stanoví stejné povinnosti v jejich vztazích s příslušnými zeměmi; zdůrazňuje, že je vhodné zapojit do nich i země Střední Ameriky; připomíná podepsání Mezinárodního paktu o občanských a politických právech a Mezinárodního paktu OSN o hospodářských, sociálních a kulturních právech kubánskou vládou v únoru 2008; vyzývá k bezvýhradné ratifikaci těchto paktů; žádá kubánskou vládu, aby propustila všechny politické vězně a dodržovala práva chráněná v podepsaných dohodách; připomíná rozhodnutí Rady ze dne 20. června 2008 o zrušení neformálních sankcí vůči Kubě; připomíná, že Rada v roce 2009 rozhodne, zda bude pokračovat v politickém dialogu s Kubou, a to v závislosti na dosažených zlepšeních v oblasti lidských práv;
100. vyzývá Rusko, aby jako okupující mocnost v Gruzii, dodržovalo lidská práva v Abcházii a Jižní Osetii, včetně práva občanů na návrat do vlastního domova; vyzývá všechny strany, aby pokračovaly v uplatňování svých závazků v souladu s dohodami ze dne 12. srpna a 8. září 2008; žádá všechny zúčastněné vlády, aby nadále poskytovaly podrobné plány a informace týkající se všech oblastí zasažených konfliktem, na které byly vypáleny kazetové bomby, aby bylo možné odstranit kazetovou municí z těchto oblastí a zajistit jejich bezpečnost pro civilní obyvatelstvo; domnívá se, že obě vlády by měly také zajistit, aby veřejnost byla prostřednictvím veřejných informačních kampaní seznámena s nebezpečím nevybuchlého materiálu; vyzývá odpovědné orgány, aby souhlasily s rozmístěním mezinárodních pozorovatelů pro lidská práva v Jižní Osetii a Abcházii;
101. vyjadřuje obavy z nedostatečného pokroku, pokud jde o situaci v oblasti lidských práv v Barmě, zejména s ohledem na nadcházející volby v roce 2010; kritizuje nedávné zatčení a odsouzení více než stovky členů barmské opozice v zinscenovaných procesech a přísné tresty, jež dostali; naléhavě žádá barmskou vládu, aby neprodleně propustila všechny politické vězně; domnívá se, že by Parlament měl do Barmy vyslat misi na vysoké úrovni, neboť stávající situace v oblasti lidských práv se i přes veškeré sankce nezlepšuje a je třeba posílit mezinárodní tlak na barmský režim;

Všeobecný přezkum činností Rady a Komise, včetně výsledků obou předsednictví

102. vyzývá předsednictví Rady, aby se v oblasti lidských práv zaměřilo na země vyžadující zvláštní pozornost;
103. vítá události a diskuzi pořádané v rámci Evropského roku mezikulturního dialogu 2008, a s uspokojením bere na vědomí iniciativy, které proběhly za obou předsednictví;
104. vítá desáté diskuzní fórum nevládních organizací EU o lidských právech konané 10. prosince 2008, které uspořádalo francouzské předsednictví a Komise a jehož tématem bylo 60. výročí Všeobecné deklarace lidských práv se zaměřením zejména na problematiku diskriminace žen;
105. žádá, aby Evropská unie vyvíjela větší úsilí a rozhodněji podporovala uzavření politické

dohody, pokud jde o konflikt v Dárfúru, a uplatňování globální mírové dohody; zdůrazňuje, že je nezbytné skoncovat s beztrestností a zavést systém sankcí Rady bezpečnosti OSN; vítá podporu, kterou Evropská unie poskytla Mezinárodnímu trestnímu soudu při vydávání zatykačů v souvislosti s Dárfúrem, které je nezbytné vykonat co nejdříve;

106. vítá rezoluci Rady bezpečnosti č. 1834 ze dne 24. září 2008, kterou se prodlužuje mandát mise OSN ve Středoafričské republice a Čadu do března 2009, a také záměr OSN povolit rozmístění vojenských složek OSN, které budou pokračovat v operaci nazvané EUFOR Chad/CAR jak v Čadu, tak i ve Středoafričské republice;
107. vítá skutečnost, že Rada sestavuje a pravidelně aktualizuje seznamy zemí, které jsou v centru její pozornosti a ve kterých mimořádně intenzivně usiluje o uplatňování obecných zásad EU týkajících se dětí a ozbrojených konfliktů, trestu smrti (takzvané „země na prahu změny“) a týkající se ochránců lidských práv;
108. znovu opakuje svou žádost, aby veškeré diskuze o lidských právech a demokracii se třetími zeměmi, nástroje, dokumenty a zprávy, včetně výročních zpráv o lidských právech, se výslovně zabývaly problémem diskriminace, včetně otázky etnických, národnostních a jazykových menšin, svobody vyznání, včetně nesnášenlivosti vůči jakémukoli náboženství a diskriminace menšinových vyznání, diskriminace kast, ochrany a podpory práv původních obyvatel, lidských práv žen a práv dětí, zdravotně postižených lidí, včetně mentálně postižených lidí, a lidí se všemi formami sexuální orientace a genderové identity a aby byly v *případě potřeby* v plné míře zapojovány jejich organizace, a to jak v rámci Evropské unie, tak v rámci třetích zemí;
109. bere na vědomí iniciativu Evropské unie zaměřenou na Středomoří, kterou zahájilo francouzské předsednictví jako novou výzvu s cílem podpořit demokracii a dodržování lidských práv ve středomořské oblasti; zdůrazňuje, že nové iniciativy EU pro Středomoří nemohou znamenat, že podpoře nezbytných reforem v oblasti dodržování demokracie a lidských práv v této oblasti bude věnována menší pozornost a nižší priorita;

Programy Komise zaměřené na vnější pomoc a EIDHR

110. vítá skutečnost, že priority Parlamentu byly zohledněny v programových dokumentech EIDHR na rok 2007 a 2008;
111. vyzývá k aktualizaci elektronických kompendií, ve kterých mají být obsaženy všechny projekty EIDHR uspořádané podle zeměpisných a tématických oblastí;
112. s uspokojením bere na vědomí zájem o předkládání projektů v rámci nového cíle podpory ochránců lidských práv a možnost okamžitých kroků na jejich ochranu; bere na vědomí, že Komise vybrala 11 příjemců finanční podpory, kteří budou tyto projekty realizovat, a očekává, že skutečná činnost bude zahájena začátkem roku 2009;
113. znovu vyzývá Komisi, aby upravila počet zaměstnanců pověřených prováděním EIDHR v ústředí i v delegacích s cílem zohlednit zvláštnosti a problémy tohoto nového nástroje;
114. vyzývá Komisi, aby zajistila, že projekty a programy, které EU podporuje, budou v souladu s jejími politickými prioritami, a to zejména v souvislosti s jejím bilaterálním plánováním se třetími zeměmi;

Pomoc při volbách a sledování průběhu voleb

115. s uspokojením konstatuje, že EU ve stále větší míře používá pomoc při volbách a sledování průběhu voleb k prosazování demokracie ve třetích zemích, čímž zlepšuje dodržování lidských práv, základních svobod a zásad právního státu, a že kvalita a nezávislost těchto misí jsou široce uznávány;
116. zdůrazňuje, že komplexní postup EU, který zahrnuje celý volební cyklus a obsahuje pomoc při volbách i sledování průběhu voleb, se EU osvědčil a díky němu se EU stala přední mezinárodní organizací pro sledování průběhu voleb;
117. vítá první příručku EU pro sledování průběhu voleb, která byla vydána v dubnu 2008; s uspokojením bere na vědomí zvláštní oddíl zaměřený na otázky rovnosti mezi muži a ženami; konstatuje, že příručka poskytuje komplexní přehled metodologie misí EU pro sledování průběhu voleb a popis, jak jsou tyto mise plánovány, rozmísťovány a realizovány a jak jsou mezinárodní normy používány při hodnocení a podávání zpráv;
118. požaduje zvýšenou bdělost ohledně kritérií pro výběr zemí, ve kterých probíhá pomoc při volbách / sledování průběhu voleb, a ohledně dodržování metod a pravidel stanovených na mezinárodní úrovni, zejména pokud jde o nezávislost mise;
119. opětovně žádá, aby byl volební proces včetně předvolební fáze a období po volbách začleněn do jednotlivých úrovní politického dialogu s dotčenými třetími zeměmi s cílem zajistit soulad politik EU a potvrdit zásadní úlohu lidských práv a demokracie;

Prosazování lidských práv

120. vyzývá Komisi, aby vzhledem k porušování občanských a politických práv či využívání práce vězňů nadále pečlivě sledovala udělování výhod v rámci „Všeobecného systému preferencí plus“ (GSP+) zemím, které vykazují vážné nedostatky v provádění osmi úmluv MOP, jež se týkají základních pracovních norem; žádá Komisi, aby vytvořila kritéria pro odebrání GSP na základě nedodržování lidských práv;

Hospodářská, sociální a kulturní práva

121. zdůrazňuje, že hospodářská, sociální a kulturní práva jsou stejně důležitá jako práva občanská a politická; upozorňuje na závazek EU podporovat dosažení rozvojových cílů tisíciletí, jak je stanoveno v závěrech zasedání Evropské rady, která se konala v prosinci 2007 a v červnu 2008;
122. vyzývá EU, aby začlenila ochranu hospodářských, sociálních a kulturních práv do své politiky vnějších vztahů se třetími zeměmi, pravidelně je zařazovala na pořad jednání při dialozích a konzultacích o lidských právech s třetími zeměmi a zasazovala se o uplatňování opčního protokolu k Mezinárodnímu paktu o hospodářských, sociálních a kulturních právech, zejména s ohledem na účinné fungování jeho postupu podávání individuálních stížností;
123. vyzývá Radu a Komisi, aby zajistily soudržnost hospodářských, sociálních a kulturních práv v politikách EU, které se vztahují na rozvoj, zahraniční obchod a lidská práva, a aby k tomuto účelu zřídila pracovní skupinu pro hospodářská, sociální a kulturní práva, která bude složena ze zástupců jednotlivých útvarů;

124. zdůrazňuje, že lidská práva zahrnují také práva na potraviny, odpovídající bydlení, vzdělání, zásobování vodou, půdu, důstojné zaměstnání, sociální zabezpečení a vytváření odborových organizací, a že je zejména důležité zajistit, aby těchto práv mohly využívat zejména výrazně ohrožené skupiny, jako jsou obyvatelé nejméně rozvinutých zemí, zemí po ozbrojeném konfliktu a rozvíjejících se zemí, původní obyvatelstvo, lidé prchající z domovů v důsledku změn klimatu, přistěhovalci apod.;
125. vyzývá Komisi, aby vyvinula zvláštní úsilí s cílem zajistit právo na potraviny v současné potravinové a obecně hospodářské krizi;
126. zdůrazňuje, že je nezbytné prosazovat sociální odpovědnost podniků a stanovit nadnárodním podnikům se sídlem v členských státech EU povinnost dodržovat odpovídající ustanovení MOP při rozvoji jejich činnosti v třetích zemích;
127. s uspokojením bere na vědomí, že režim GSP+ tím, že propojuje lidská práva s mezinárodním obchodem, podporuje udržitelný rozvoj a také řádnou veřejnou správu, a žádá účinné sledování souladu s doložkou, která stanoví lidská práva jako nezbytný prvek;
128. znovu vyzývá Radu a Komisi, aby připravily iniciativy EU na mezinárodní úrovni a zakročily proti pronásledování a diskriminaci založené na sexuální orientaci a genderové identitě, např. podporou usnesení k této otázce na úrovni OSN a podporou nevládních organizací a subjektů propagujících rovnost a nediskriminaci;

Účinnost zásahů Evropského parlamentu v případech porušování lidských práv

129. očekává, že usnesení a ostatní klíčové dokumenty týkající se otázek lidských práv budou přeloženy do jazyka, kterým se mluví v oblastech, jimiž se dokumenty zabývají;
130. vítá skutečnost, že na Valném shromáždění OSN dne 18. prosince 2008 bylo předloženo přelomové prohlášení, jež podpořilo 66 národů včetně všech členských států EU a které stvrzuje, že mezinárodní ochrana lidských práv se vztahuje i na sexuální orientaci a genderovou identitu, a znovu potvrzuje zásadu nediskriminace, jež vyžaduje, aby lidská práva platila stejnou měrou pro všechny lidi bez ohledu na jejich sexuální orientaci či genderovou identitu;
131. vyzývá Radu, aby zásadním způsobem reagovala na přání a obavy vyjádřené ve formálních sděleních Parlamentu, zejména pokud jde o řešení naléhavých případů;
132. připomíná parlamentním delegacím, které cestují do třetích zemí, že by do programu svých návštěv třetích zemí měly soustavně zahrnovat meziparlamentní jednání týkající se situace v oblasti lidských práv, stejně jako setkávání s ochránci lidských práv, s cílem poznat z první ruky situaci v oblasti lidských práv v dotčené zemi a případně těmto ochráncům zajistit mezinárodní viditelnost a ochranu;
133. je přesvědčen, že pouze posílený orgán zabývající se lidskými právy v Evropském parlamentu by byl schopen prosazovat soudržnou, účinnou, systematickou a průřezovou politiku v oblasti lidských práv nejen v rámci Parlamentu, ale také a vůči Radě a Komisi, zejména s ohledem na ustanovení Lisabonské smlouvy týkající se zahraniční politiky;
134. vítá vytvoření Sacharovovy sítě, jak bylo oznámeno při příležitosti 20. výročí

Sacharovovy ceny; domnívá se, že by mělo být urychleně rozhodnuto o provozních otázkách a že by měly být uvolněny prostředky nezbytné pro dosažení jejích cílů; opakuje svůj požadavek, aby všichni nositelé Sacharovovy ceny a zejména pak Aun Schan Su Ťij, Oswaldo José Payá Sardiñas, kubánské členky Žen v bílém a Chu Ťia získali přístup do evropských orgánů; vyjadřuje politování nad tím, že výzvy k dodržování základních svobod, zejména svobody projevu a sdružování k politickým účelům, které EU zaměřila na čínské, barmské a kubánské orgány, se nesetkaly s žádnou významnou odezvou;

o

o o

135. pověřuje svého předsedu, aby toto usnesení předal Radě a Komisi, vládám a parlamentům členských států a kandidátských zemí, Organizaci spojených národů, Radě Evropy, Organizaci pro bezpečnost a spolupráci v Evropě a vládám zemí a území uvedených v tomto usnesení.